

“விவஸ்தா புன: அக்னி ஹோத்ரங்கிஹு ஸ்வர்க்க காம: இதி லவ்க்யஸ்ய ஸ்வத்தனே லிங்க தர்ஸ” ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஆசைபடும்பவர் அக்னி ஹோத்ரம் பண்ணும். லவ்கீகம் பன்றவாஸுக்கு ஸ்வர்க்கம்னா என்னனே தரெரியாது. லவ்கியன் என்றால் சாதாரணமாக யாகம் நடத்துபவர்.

“விஷ்வ நியந்து ஸப்தே ஸ்தநயிது ஸப்தே ஸூர்யமானஹே ஸப்தஹதே அனுமானம் தத்ர: ப்ரதியக்ஷம் ந ஆகமா வானோ ப்ரத்யக்ஷ உலப்யமானே ந அனுமானே ஸஜயேம் ப்ரத்யுக்ஷமான ப்ரதி பால: ஸந்நியாஷனே அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமான வாக் உபதஷேஹாது ப்ரதியுக்ஷம்” ஸ்வாமி நம்க்கு உபலத்தமா இருக்கு, உபதஷேம் பன்னனும் யுஞ்சான் சொல்லறா. உபதஷேம்னா என்ன அர்த்தம் உச்சரிக்கின்றது. “ப்ராப்புபதஷோது ப்ரதி பத்யவான் லிங்க தர்ஷனனோதி அனுமிதியுஞ்சா ப்ரத்யிக்ஷது விஷ்யதே” லிங்க தர்ஷனம் கண்ணுக்கு தரெரிஞ்சா அதுக்கு பலன் இல்லாம போயிடும்.

“அக்னி ரிதி ப்ரமாதோ ப்ரமாதஹு ப்ரமாதவ்ய அர்த்த ப்ரமானானாம் ஸங்கரோ அவிஸம்லத:” ப்ரமாதம், ப்ரமாதயே, ப்ரமானம், ப்ரமயேம் எல்லாமே அர்த்தவிது. ப்ரமாதா என்றால் நாம் தான், ப்ரமிதி என்பது

ப்ரமாதாக்கு ப்ரமயேமா இருக்கின்றவை. ஸங்கரம் என்றால் அவிஸம்பலதம் சொல்றது. அனுமானம், உபமானம் இருப்பது ப்ரமானம். ப்ரமானம் நமக்கு நான்கு இருக்கின்றது ப்ரத்யக்ஸ, அனுமான, உபமான, ஸாப்தி. வதோந்திகளுக்கு அர்த்தாவத்தி, அனுவலத்தி உள்ளது. ப்ரமானானாம் ஸங்கரனோ அவிஸம்பலவந்தி என்றால் ப்ரமானங்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஸங்கரம் ஆகிடுது. அக்னி என்பதை உணர கடுபிய ப்ரமானம் இருக்கின்றது. அக்னி ப்ரத்யக்ஷமா அனுமானம் பண்ண முடியுதுல அது தான் ப்ரமானம்.

“ப்ரமானனோ ஸங்கர அஸங்கர வ்யவஸ்தி:” ஸங்கரம், அஸங்கரம்னு உண்டு ஹதே இல்லை ஆக அனுமானம் பண்ண முடியாது. சில இடத்துல ஸங்கர வ்யவஸ்தம் சில இடத்துல அஸங்கர வ்யவஸ்தம்.

“அதா விவத்யானாம் லக்ஷணம்” ப்ரமானங்கள அனுமானம் பன்றதுக்கு லக்ஷணம் சொல்றது. “இந்த்ரியாத்ஸன்னிஹனோத்பன்ன ஞானம் அவ்யவிவஷே அவிவிஜாரி அவ்யவ்யஷம் மிதஸந்மசம் ப்ரத்யக்ஷண லக்ஷணம்” இந்த்ரியம் என்றால் ஸந்நிதர்ஷனத்தினால் தரெகின்றது. இந்த்ரியத்தினால் அடயாளம் தரெகின்றது.

“இந்த்ரஸ்ய அர்த்தனே ஸந்நி தர்ஷாது உத்பத்யதே எது ஞானம் தது ப்ரத்யக்ஷம்” இந்த்ரியத்துக்கு அர்த்தத்தினால் ஸந்நிதர்ஷனத்துக்கு உண்டாகிற அர்த்தத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷம் என்பதாகும். “ந தரி இதானி இதம் பவதி ஆத்மா மனஸா ஸம்யுஜ்சதே” ஆத்மா மனசோட சம்பந்தப்பட்டது. “மன: இந்த்ரியனோ” மனசு இந்த்ரியத்தோட சம்பந்தப்பட்டது. “இந்த்ரியம் அர்ச்சனோ” பதேம் இல்லணு சொல்றா. “மதேம் த காரனாவதாரம் ஏதாவது ப்ரத்யம்ஸ” ஆத்மா மனசோட சம்பந்தப்படுறது, மனசு இந்த்ரியத்தோட சம்பந்தப்படுறது எல்லாமே காரணமான ப்ரத்யம்ஸம்.

ஸாமாய காரணம், அஸாமன்ய காரணம், நிமித்த காரணம்னு மூன்று உள்ளது. ஆத்மா மனசோட சம்பந்தப்படுறது, மனசு இந்த்ரியத்தோட சம்பந்தப்படுறது எல்லாமே ஏதாவது ப்ரத்யம்ஸம் காரணம். இந்த்ரியம் என்பது ஐந்து உள்ளது, ஞான இந்த்ரியம் என்பது க்ரந்தத்துக்கு அர்த்தமா இருக்கு, ஸத்ரூக்கு ரூபம் அர்த்தமா இருக்கு, காதுக்கு ஸப்தம் அர்த்தமா இருக்கு. பஞ்ச பூதங்களுக்கு பூதார்த்வம் இருக்கு.

“இந்து விஷிஷ்ட காரணா வஜனம் இதி எது ப்ரத்யக்ஷ்ய ஞானஸ்ய விஷிஷ்ட காரணம் தத்துஸ்சதே” ஏதுவாக இருந்தாலும் காரியம்

இல்லாமல் காரணம் இல்லலை. ப்ரத்யக்ஷ்ய ஞானஸ்ய எது விஷிஷ்ட காரணம் சொல்றோம்.

“எத்து ஸமானானம் அனுமானம் இதி ஞானஸ்ய தத்தது நிவர்த்ததே” அனுமானம் நித்தியமா இருக்கு. ஸமானம் துல்லியமா இருக்கு. அனுமானத்தியம் விஷிஷ்ட ஞானம் நிவர்த்தியா இருக்கு.

“புன: மனஸ்ததி இந்த்ரியனே ஸம்யகோககோ வர்தவ்யயா” மனசுக்கு இந்த்ரியம் வர்த்ததா இல்லையானு சொல்லனும்.

“வித்யமானஸ்ய ப்ரத்யஸ்ய ஞானஸ்ய ஞாயம் வித்யதே இதி ஸமானத்வா மகோக்தா:” அனுமானாதித்யம் பாதிக்கும்னு அர்த்தம். வறேற்றுமதை ரெரியனும். பிரியமானதாவே இருக்கு. என்ன சொல்ரா வறேற்றுமதை இருந்தாலும் பதேம் இல்லலை.

“யாவ தர்த்தம் வதே நாமததே ஸப்தாதி அர்த்த ஸம்ப்ரத்யயகோசகோ விவஹார:” அது அதுக்கான அர்த்தத்தில் நாமததே ஸப்தா இருக்கு அர்த்தம் ப்ரதி ப்ரதி இருக்கின்றத சொல்றது விவஹாரம் சொல்றா. “தத்ர இதம் இந்த்ரியார்த்த ஸந்நிதர்ஸாது உட்பன்னம் அர்த்தத்ஞானம் ரூபம் இதிவாத் ரஸதைவாத் விஷய நாமதயேம் இதி தனோ வ்யவதிஷ்யம் ஞானம் ஸஇது” இது உருவம், ஸப்தம், உணர்ச்சினு பிரிச்சு தரெரிஞ்சுகனும். அறிவு என்பது

உபதஷேக்கப்படுகிறது. எது ஸது நாமதயேத்தினால் சொல்லப்பட்டால் அது ஸது.

“ரூபம் இதி ஜானேஇதி ரஸதை நாமதஸேப்தனோ” நாமதஸேத்தினால் நாம் ரூபம், ஸ்பர்ஸம், ரஸம் எல்லாமே தரெரிஞ்சுகிறோம்.

“வ்யவிதிஸ்யமானம் ஸதுஸப்தம் ப்ரஸ்ப்தியதே அத: ஆஹ அப்யவதஸேம் இதி வ்யதிதம் அனுப்ரயுக்தே ஸப்தாது ஸம்மந்தே அர்த்தஞ்ஞானம் தது ஞாயம் நாமதே ஸப்தனோ ” எது அப்யவதஸேமா இரூக்கூ ரூபம், ஸ்பர்ஸம், க்ரத்தம், ஸப்தம் இரூக்கின்றது எப்படி உள்ளது ஸப்த்யவிதஸேமா இரூக்கூ.

“க்ரூஹியே அவிஜாத் ஸப்தார்து ஸம்மந்தே தது பூரத்மாதது அர்த்தத் ந விஷிஷ்யதே” ஸப்தார்த்து ஸம்மந்தம் க்ரய்சுது. “ததர்த்தா விஞ்ஞானம் தாதூர்கபேனோதி” எந்த அர்த்தத்தில் விஞ்ஞானம் நாமதயேத்தில் தரெரிஞ்சுகிறது.

“அஜா அப்ரதீயமானனோ விவஹார:” எது விவஹாரம் ப்ரதீயமானம் தான் விவஹாரம், ப்ரதீயமானது என்றால் ப்ரதீதி இரூக்கின்றது. “தஸ்மாது நயேஸ்ய அர்த்தஸ்ய ஸப்தா ஸப்தனோ” பயெரினால் என்ன இரூக்கூ விவரிக்கப்படுகிறது. “ரூபம் இதி ஞானம் தஸ இதி ஞானம் ரஸ இதி

ஞானம் ததவேம் அர்த்தத்ஞானா காலலேக்ஷ்னா ஸமாத் ஸப்த: ய ப்ரியதே”
 இதி என்றால் என்றால்னு அர்த்தம், அர்த்தத்தில் ஸமான ஸமாத்யம்
 விவரிக்கல. “விவார காலதேஊ வ்யாக்ரியதே” ஆனால் விவரிக்கின்றப்ப
 வ்யாகாலம் வந்துடும். “தஸ்மாதா அஸப்தமர்த்தம் அர்த்தத்ஞானம்
 இந்த்ரியார்த்த ஸந்நிதர்ஸத்தோ பன்னம்” அஸப்தம், அர்த்தத்ஞானம்
 ஸப்தமற்ற ஞானம், ஸப்தம் இல்லாமல் இந்த்ரியார்த்த
 ஸந்நிதர்ஸத்தோபன்னம் இல்லலை. “க்ரீஸ்மே மரிவிஜய: ப்ரோமனோம்
 உஷ்ணம் ஸம்ப்ரூஷ்டா: ஸ்பந்தமான: த்ரத்தஸ்ய ஸந்நிதுஷ்யந்த தத்ராத்
 இந்த்ரியாதா ஸந்நிதர்ஷாதா உதஹமிதி ஞானம் உத்பத்யதே தத்ஸ
 ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரஸ்க்யதே யுஜ்யத: ” பஹி மலே எப்ப வஹிபம் அதிகமாக
 உள்ளதோ அப்ப நமக்கு ரஹிம்ப உஷ்ணமா இருக்கும். பஹி ரஹிம்ப
 உஷ்ணமா இருக்கப்ப நமக்கு கானல் நீர் ஸஹிவஹிம்பல அது பஹி
 த்ரெயும். அது ப்ரத்யக்ஷ ப்ரதி இருக்கின்றதால் ஸஹிவஹிம்பல
 அவ்யவிஜ்யாதினு. எதுக்கு ஸஹிவஹிம்பல வ்யவிஜ்யாதமற்றதாக த்ரெய
 வஹிம்பலம். வஹிம்பல த்ரெயுற நீர் இருக்கின்ற மாதிரி உள்ள இடம்
 வ்யவிஜ்யாதம் ஸஹிவஹிம்பலம். எது அதாஅஸ்மின் தது அதான்
 அவ்யவிஜ்யாரித்தம் ஸஹிவஹிம்பலம்.